JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVIII. ZATURDAG den 16den JANUARY, 1830. N. 2

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Wedューwe WILLIAM LEE.

Mengelingen.

Over den tegenwoordigen toestand van Europa, vooral van ons Vaderland, in betrekking tot de Roomsche Kerk en het Roomsche Hof.

Het kan niet nalaten, eenen oplettenden beschouwer te treffen, dat de beschaving en verlichting, ten opzigte der verdraagzaamheid en goedwilligheid van verschillende godsdienstverwanten, onderling, die nog voor twintig jaren zoo veel beloofde, die ons troostte over het yzeren juk, dat de *Korsikaansche* tiran ons opleide; dat deze thans, in plaats van door den langdurigen vrede, dien wy mogen genieten, toe te nemen, integendeel zeer aanmerkelyk verachtert.—Overal steken yveraars in de *Roomsche* kerk het hoofd op, om haar weder tot de alleenheerschende,—tot de gebiedster over andere genootschappen te verheffen, en hare hoofden dragen tevens zorg, om aan *Europa* te verkondigen, welke de gevolgen zyn zouden, indien zy dat gebied ongelukkig verkreeg. Wy kunnen niet ontkennen, dat wy altyd het geroep om de *emancipatie* der *Iersche* roomschgezinden,—een ongelukkig gekozen woord, dat schynt te kennen te geven, als of de *Ieren* vroeger *slaven* waren, het geen, althans in *dit opzigt*, even min het geval was, als ten aanzien der protestanten in *Oostenryk* en *Hongaryë*, of der *roomschen* in de *Vereenigde Nederlanden* vóór 1795,—dat wy dan de zoogenaamde *emancipatie* der *Iersche* roomschgezinden altyd bedenkelyk hebben ingezien en nog inzien, waartoe ons de ondervinding maar al te veel grond geeft.—Immers, daar het *Britsche* ministerie nu alle hunne niet geheel overdrevene verlangens heeft ingewilligd, nu zy, ook in de verkiezing en verkiesbaarheid tot alle ambten, zelfs tot dat van eersten minister, met de protestanten gelyk staan, —nu zyn zy nog niet te vreden. Nu moeten hunne bisschoppen nog eenen voorrang bekomen, die hun de *Engelsche* staatsregeling immers onmogelyk *kan* toestaan,—nu moeten zy zelve nog meer vryheden hebben, dan de wet hun omtrent de verkiezingen gunt, dat is: schooyers, of ten minste geheel arme en onbeschaafde menschen, blinde werktuigen in de handen der priesters, moeten ook mede stemmen tot de verkiezing van parlementsleden, ten einde toch *Ierland geheel* door *Roomschen* worde vertegenwoordigd!—De *emancipatie*-wet, die men voor het charter der verzoening en verbroedering hield, baat zoo weinig, dat er weder bloedige tooneelen hebben plaats gehad, ten koste van het leven veler menschen; en dat het *Engelsche* ministerie geen kans schynt te zien, om die te doen bedaren, dan door den *Roomschen*, eene nieuwe inschikkelykheid, ten koste hunner *Protestantsche* medeburgeren toe te staan, door namelyk (gelyk men zegt dat plaats zal hebben) dezen te ontwapenen en het regterambt te ontnemen!—Dus wordt alles gedaan om den *Roomschen* te believen, die intusschen van hunnen kant nergens een duim breed wyken, nergens in het minste toegeven, maar, gelyk die Dictator van *Rome*, die eenmaal heer der wereld was, zeggen: *Aut Caesar, aut nihil!*—Is aan den anderen kant de pausselyke magt nu wel eenigzins door den geest der eeuw, door de vorderingen van den menschelyken geest in alle vakken, verzacht, met het gezond verstand bevriend, met den echten geest des christendoms,—die leert, dat de *Samaritaansche* ketter een veel beter en godgevalliger mensch kan zyn dan de regtzinnigste priester,—doordrongen? Helaas! kunnen wy dit nog vragen? Heeft niet Paus *Leo* XII een heilige *gecanoniseerd*, die de kippen aan het braadspit weder levendig maakte, en heeft niet reeds *Pius* VIII, onder zyn bewind (hoewel nog niet onder zyn' naam) een besluit der *inquisitie* laten bekend maken, hetwelk ons volkomen in de dertiende eeuw terug brengt?—Wordt daarin niet gezegd, dat minachting jegens de heilige *Maagd vooral*, en dus swaarder gestraft zal worden dan jegens God? Wordt daarin niet tegen de kennis aan den Bybel onder de leeken geyverd? Yvert en waarschuwt de Paus niet zelf tegen de leer, dat allen buiten de gemeenschap der kerk toch wel niet eeuwig verdoemd zullen wezen? Wordt het looze stelsel van geheime aangift en verklikking niet, met misbruik eener bybelplaats, aangemoedigd, en, *in regelregte tegenspraak met den Zaligmaker* in de genoemde gelykenis, het betoonen van eenige dienst aan onze medemenschen, wanneer zy de joodsche godsdienst belyden, *verboden*? Is dit schandelyke besluit, waardoor zich *Rome's* geest, misschien onvoorzigtelyk wat al te vroeg, geheel ontsluyerd heeft—niet eene openbare oorlogsverklaring aan de verlichting, aan de verdraagzaamheid? En hoe is het niet in *Portugal*, in *Spanje* gesteld, waar allen, die eenigermate 's lands ellendigen toestand zoeken te verbeteren of den alles beheerschenden invloed der geestelykheid, ook maar naar het tydelyke, te fnuiken, als misdadigers worden ter dood gebragt? Herstelt niet *Oostenryk* de *jezuiten*? En welk is het tegenwigt tegen alle deze woelingen der pausselyke party?

In vroegeren tyd was het *Engeland*.—Doch onder het kostelyke bestuur der heeren *Wellington* en *Peel cum suis*, verzaakt *Engeland* alle grondbeginselen zyner voormalige grootheid, alle achting voor en bescherming van *liberale* beginselen op den aardbodem. Het zwicht, ja, zoo als het zelve zegt, uit nood en door de omstandigheden gedwongen, voor de *Iersche* priesterparty; maar het zwicht tevens voor den beul zyner onderdanen, *Miguel*, en *Peel* durft met onbeschaamde kaken in het parlement, deszelfs regt op den troon en volgens de wil des volks, (ja, van het grauw, van het omgekochte gepeupel!) verdedigen. Dat is iets nieuws in de negentiende eeuw. Verrijst schimmen van *Chatam*, *Burke*, *Fox* en *Canning*!—doch neen! keert terug naar uwe vreemdzame wooning: de smart over de schande uwes vaderlands, zou uwe zaligheid slechts verbitteren!

De *liberale* party in *Frankryk* heeft zich tot hiertoe manmoedig en met klem tegen de factie der *ultramontanen* verzet. Het was de verdediging dier party door *Villele's* ministerie, die grootendeels bydroeg tot deszelfs val, en men moet met dankbaarheid erkennen, dat het nieuwe bestuur vele zeer wyze maatregelen genomen heeft om die party, wier uitgelatenheid en onbeschaamdheid op het laatst alle palen te buiten ging, die het volk door allerlei mommeryen op het schandelykst bedroog, die eene *inquisitie*-wet, onder den naam van *maatregelen tegen heiligschennis* had doorgedrongen,—te breidelen. Het is jammer, dat onder de *liberalen* zoo vele heethoofden zich bevinden, die, niet te vreden met eene redelyke mate van vryheid, het uiterste begeeren en daardoor het ministerie, dat toch altyd eenigzins de vooroordeelen, zoo men wil, maar toch ook de personele denkwyze des Konings ontzien moet, in de grootste verlegenheid brengen. Wanneer dit ministerie mogt vallen, zal *Frankryk* gewis hetzelve spoedig terug wenschen, want zoo lang *Karel X.* leeft is aan geen ministerie in den geest des heeren *Constant*, *La Fayette* en hunne vrienden te denken en wy mogen dus de terugkeering van *Corbières*, *Villèle*, *Peyronnet*, en consorten tot groot voordeel zekerlyk voor de goede zaak, en zeer tot beteugeling van de aanmatigingen der congregatie en *jezuiten* verwachten!

En hoe is het dan in ons vaderland, weleer het *klassicke*, wydberoemde land van algemeene verdraagzaamheid in het godsdienstige, hoe is het daar gesteld? Helaas! wy hebben die klagt reeds meer moeten aanheffen, welk een hemelsbreed onderscheid ons de jaren 1828 en 1829, daaromtrent by de gelukkige tyden van 1824 tot 1827 vertoonen. En welke is de reden? Het is den oud-prefekt van het departement der *Zuiderzee* gelukt, op dat er toch geene soort van ramp zou zyn, die hy *Nederland* niet gebrouwen had, een *concordaat* te sluiten, dat eenen twistappel in ons vreedzame land heeft geworpen, zoo ryk aan heillooze gevolgen misschien, als die, welke eindelyk den ondergang van *Troje* bewerkte. Het is de doos van *Pandora*, eerst met uitbundige vreugde ontvangen, doch straks een broeinest van kwalen bevonden. Of is het niet van *dien* tyd af, dat zich de tegenwerking, in godsdienstige vorm gehuld, tegen de regering heeft beginnen te openbaren? En hebben niet diezelfde *quasi-liberalen*, die thans (het moest hen doen blozen, zoo zy het nog konden!) om uitvoering van het concordaat roepen, hebben zy niet, toen het bekend werd, hetzelfde gezegd, wat wy thans zeggen?—Hebben zy niet daarin de grootste rampen voorspeld, en gehoopt, dat de *Staten-Generaal de uitvoering zouden beletten*? Men zie de

nummers van den *Courier des Pays-Bas*, van de laatste maanden van 1827. Het is waarschynelyk, dat Z. M., wiens hooge zedelykheid en eerbied voor de goede trouw algemeen bekend zyn, die zelfde eigenschappen in den Paus onderstellende, op mondelinge beloften vertrouwd, en daarom gunstiger voorwaarden heeft toegestaan, dan de welbekende *Roomsche curie* regt had te verwachten. Doch nu die beloften niet vervuld zyn, nu men aan *Nederland jezuiten congregatienalisten* wil opdringen, nu men hemel en aarde beweegt, om het eenige hulpmiddel voor kunde en verlichting in de *Roomsche* kerk,—het *Collegium Philosophicum*, te vernietigen, nu overal smaad en hoon en schimp tegen de protestanten de kolommen der *Brabandsche* dagbladen vullen, nu men roept en schreeuwt om de *roomschen* ook in de noordelyke provincien toch by *voorkeur* in alle ampten te dringen, even als of die juist het verlichtste, meest beschaafde, kundigste gedeelte der inwoners uitmaakten, —welke gevolge zal nu de uitvoering van het *concordaat* hebben? Voor de zuidelyke provincien behoeven wy dit niet te vragen. Dáár zal wel gezorgd worden dat het *Collegium Philosophicum* dadelyk geheel ledig sta, en dus ontbonden moet worden.—Dáár zal alles, wat het godsdienstige aangaat, (vooral zoo men het onderwys vry, dat is, onder de priesters en de *jezuiten*, en ook de kweekschool te *Lier* ontbonden kan krygen) alles tot den goeden rustigen, slaperigen tyd van *Maria Theresia* wederkeeren; men zal er weder beginnen te gelooven, dat de ketters, als duivels-kinderen, *staarten* hebben (men weet, dat de priesters zulks vroeger aan de goede lieden wys maakten, eer zy nog wat meer omgang met *Hollanders* hadden) en het lot der protestantsche ambtenaars of particulieren in *Belgie* zal alles behalve benydenswaardig zyn!

Maar ook de noordelyke provincien, onze oude republiek, zullen in eene sterke mate de gevolgen van het concordaat ondervinden. Het is waar, hier zal men zoo spoedig niet zwichten. De worsteling tusschen het alom doorgebroken licht en het ryk der duisternis zal er langer en heviger zyn, dan in het zuiden. Een bisschop te *Amsterdam* zal niet kunnen doen, wat een bisschop van *Gent* (en om voorbeelden behoeft deze niet verlegen te zyn) zich misschien zal veroorlooven. Maar zoo het waar is, hetgeen de *Pradt* onlangs zeide, dat de *hierarchie* door haren invloed op de gemoederen, wanneer men haar eenmaal voet geeft, alles eindelyk naar zich toe zal trekken, en de bestaande regeringen dwingen, dan mogen wy wel in ons, ook in dit opzigt, zoo benydenswaardig vaderland, voor de gevolgen beven. Doch er zyn—onder de zorg der Voorzienigheid,die zekerlyk het zoo meermalen door haar wonderbaar gered de *Nederland* niet weder aan het juk zal laten ten prooi worden, hetwelk de republiek in 1572 zoo moedig heeft afgeworpen,—er zyn nog middelen om het gevreesde kwaad af te wenden.

Het vervolg hierna.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 15den January 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 20 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 8sten January 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand January zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

WY Mr. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal der Nederlandsche Westindische Bezittingen, ten gevolge van de voordragt deswege door het Hoofd Bestuur dezer kolonie gedaan, by aanschryving van den 10den December 1829, La. C. No. 541-135, ons heeft geautoriseerd om het patentregt op drankwinkels met *f* 1 35. voor elk af te geven permit of patentbrief ten behoeve van het Gemeente Bestuur te verhoogen.

Zoo is het dat wy, krachtens die autorisatie,bepalen, gelyk by deze bepaald wordt: dat, aanvang nemende met het aanstaande jaar 1830, voor elk permit of patent-brief tot het houden van drankwinkels, Coffy-logement of biliard-huizen ten behoeve der Gemeente kas zal worden betaald de som van een gulden vyf en dertig centen (*f* 1. 35.) boven en behalve het reeds daarop bestaande patentregt.

Gearresteerd op Curaçao den 26 December 1829, het 17de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.
Ter ordonnantie,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad, op Curaçao den 28sten derzelver maand.

(w g.) W. PRINCE, Sec.

KENNISGEVING.

DE genen die hunne rekeningen voor Patentregt over het eerste, tweede of derde kwartaal van het laatst verloopen jaar, van Belasting op Geusurpeerde Gronden, van Interest der uitstaande Hypotheken en van Belasting op het Personeel en Mobilair, allen over datzelfde jaar, nog niet aangezuiverd hebben, of dezelve vóór den 30sten dezer maand niet afbetalen, worden hierby verwittigd, dat zy na den gemelden datum, voor de voldoening daarvan geregtelyk zullen aangesproken worden.

C. L. VAN UYTRECHT.

Den 14den January 1830.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JANUARY.

11.	golet Fishgig, Eltino,	Puerto Cabello
	brik Palenode, Devylder,	dito
	golet Favorite, Danies,	dito
	kotter Diana, Stek,	Amsterdam
	golet Mary, Palm,	Bonaire

UITGEKLAARD—JANUARY.

12.	golet Antoinette, Simon,	
	—— Favorite, Briché,	
	—— Josepha, Boom,	
15.	bark Twee Vrienden, Schwaan,	

Vertrokken op Woensdag den 6den dezer Z. M. brik *Courier*, gekommandeerd door den kapitein luitenant *Van der Straten*, naar Suriname.

Op Maandag den 11den Z. D. M. korvet *Fortuna*, gekommandeerd door den kapitein *Lutsken*, naar La Guayra.

Op Woensdag den 13den de Vereenigde Staten korvet *Natchez*, gekommandeerd door den kapitein *Claxston*, naar Norfolk.

Aangekomen op Zondag den 10den dezer de Hanoveraansche kotter *Diana*, kapitein *Klaas Stek*, van Amsterdam. Wy hebben by deze gelegenheid Nederlandsche Couranten ontvangen, loopende tot den 10den November, waaruit wy eenige uittreksels voor dit nummer gemaakt hebben.

UITTREKSELS UIT DEN *COURIER DES PAYS-BAS.*

TURKYE.

Konstantinopel, Oct. 10.

Men kan beschouwen als de onmiddelyke gevolgen van de herstelling des vredes tusschen de beide ryken, het in vryheid stellen van alle Russische krygsgevangenen en hunne wegzending aan boord van verscheidene Oostenryksche en Sardinische vaartuigen; de ontruiming van de zeestad Enos door de Russische troepen; en het opbreken van de blokkade der Dardanellen.

Terzelver tyd heeft de herstelling der vrye vaart naar de Zwarte Zee aan den handel eene werkzaamheid gegeven, die dezelven sedert langen tyd ontbeerd heeft. Meer dan 100 vaartuigen van alle natien, maar voor het grootste gedeelte Oostenryksche, begunstigd door een zuidelyken wind, die verscheidene dagen geduurd heeft, zyn naar Odessa gezeild, terwyl andere van den Archipel komende, hier binnen geloopen zyn.

Den 7den van deze maand is de Engelsche admiraal Malcolm alhier aan boord van een kotter aangekomen. Hy heeft eergisteren een byzonder audientie by den Sultan gehad, die hem een zeer onderscheiden onthaal heeft gegeven. Deze admiraal stelt voor om binnen eenige dagen naar zyn eskader,dat zich digt by de Dardanellen bevindt, terugtekeeren.

Volgens tydingen van Smyrna, was de Russische vloot op het punt om op de reede van Vourla te ankeren.

De grootste gerustheid bleef by voortdurendheid in deze hoofdstad heerschen.

De Pacha van Scutari is begonnen om zyne troepen aftedanken, die zich van alle kanten verstrooyen om naar hunne haardsteden terugtekeeren.

De Commissarissen benoemd om bezit te nemen van Giurgewo, hebben onze stad verlaten.

Halil-Pacha, de Turksche ambassadeur was nog niet van Konstantinopel vertrokken, maar de toebereidselen voor zyne reis werden voortgezet; en de ambasade bestemd naar Petersburg moest onder anderen zich belasten met prachtige geschenken voor Z. M. den Keizer Nicolaas.

Alle dagen ontvangen wy nieuwe bewyzen van het besluit, dat onze regering voorgenomen heeft getrouwelyk de voorwaarden van het vredes-traktaat te vervullen.—De vryheid van den handel heeft op de voordeeligste wyze invloed op den loop der zaken, en sedert den 26sten September tot dezen dag telt men meer dan 160 vaartuigen van alle vlaggen komende van de Middellandsche Zee en zich naar de Zwarte Zee begevende. Er zyn ook vóór de hoofdstad drie vaartuigen onder Russische vlag voorby gezeild, maar zonder zich op te houden en zonder zich van firmans te voorzien.

Elke keer dat de Russen eene eerdienst openlyk te Adrianopel vieren, woont het volk dezelve by om ooggetuigen daarvan te zyn en de vreugde uitedrukken welke hun deze plegtigheid veroorzaakt. Vele Turken nemen ook deel aan de andere feesten door de Russen gegeven, en het is iets dat vry belangryk is om in de openbare plaatsen de vrolyke Rus en de fiere Turk te zamen te zien klinken. Ook hebben de Turken geen tegenzin meer tegen den wyn en er zyn verscheidene voor wien deze drank eene behoefte geworden is.

RUSLAND.

Petersburg, Oct. 24.

Z. M. de Keizer heeft aan het opperhoofd van zyn algemeenen staf der zeemagt de volgende Ukase ingezonden.

"*Petersburg, Oct.* 18.—Aangezien ik ingevolge myn besluit van den 1sten October ll. een byzondere medaille heb doen slaan voor den oorlog met Turkye gedurende de jaren 1828 en 1829, beveel ik U om aan alle zeelieden te doen bekend maken, dat degene die deel hebben genomen in de militaire operatien in de Middellandsche Zee vóór de oorlogsverklaring aan de Ottomanische Porte, insgelyks regt hebben om dit onderscheidings teeken te dragen, voor de diensten bewezen door hen aan de godsdienst, aan den troon en aan het vaderland."

GRIEKENLAND.

Egina, Oct. 6.

Sedert dat men het verdrag van den vrede van Adrianopel weet, heeft eene groote ongerustheid zich meester gemaakt van alle gemoederen, om dat Engeland en Frankryk ons, om zoo te zeggen verlaten hebbende, wy geen hoop meer hebben dan in Rusland Het volk, wien allerlei rampen gedurende acht jaren gedrukt hebben, zal op nieuw de regten onderschragen, die het verkregen heeft door zoo vele opofferingen.

De uitslag van de zittingen die weinige dagen geleden gesloten zyn, is niet geruststellend. Wy vinden ons in denzelfden staat waarin wy waren, vóór de zamenroeping der vergadering. De President werkt dag en nacht om de binnenlandsche administratie te doen voortgaan. Reeds beantwoordt volkomen aan zyne zorgen alles wat

het regterlyke bewind, het openbare onderwÿs en de municipaliteiten aangaat.

Onze troepen die zich op het vaste land van Griekenland bevinden, hebben sedert twee maanden geene bewegingen gemaakt. De Turken zÿn van hunne zÿde stil, ter oorzake der onlusten die in Albanie heerschen.

Men berigt uit Sÿra dat alle de vaartuigen die in de haven waren naar de Dardanellen gezeild zÿn zoo dra men er de tÿding van het vredes verdrag ontvangen had.

PORTUGAL.

Lissabon, Oct. 21.

De nuncius van den Paus te Lissabon heeft onlangs eene officiele nota aan den Graaf Santarem, minister van buitenlandsche zaken ter hand gesteld, om aantekondigen dat hÿ het karakter van legaat van den heiligen vader bÿ Don Miguel den eersten, Koning van Portugal aanvaard heeft. Deze erkenning van den overweldiger door het hof van Rome, heeft eene levendige vreugde aan Don Miguel en aan zÿne regering veroorzaakt. Naauwelÿks is Don Miguel ook door Ferdinand erkend geworden of deze vorst vervoegt zich reeds bÿ de Spaansche regering om geld te hebben, tot dat zÿne erkenning door de andere mogendheden, hem veroorlooft om eene geldleening aantevangen.

Het zal moeijelÿk zÿn voor deSpaansche regering om aan Don Miguel eenige hulpe te verschaffen, om dat de schatkist van Ferdinand uitgeput is; dat het Spaansche volk gedrukt wordt door belastingen; en dat de sommen welke Spanje verteerd heeft om het charter van den Keizer Don Pedro neder te werpen en om Don Miguel op den troon te plaatsen, reeds verscheidene millioenen beloopen.

NEDERLANDEN.

Brussel, Nov. 9.

De Heer van Bommel is den 4den des avonds uit den Haag naar zÿn Bisdom vertrokken; en de Heer Delplancq, Bisschop van Doornik, na den eed afgelegd te hebben in handen van Z. M. is naar Gent vertrokken, alwaar hÿ den Heer Vandevelde heeft ingewÿd.

Het ontwerp der wet op het openbare onderwÿs bevindt zich in den raad der ministers. Het schÿnt dat de vryheid algemeen zal zÿn, dat is te zeggen: dat men afstand doet van alle middelen van verbod, en dus den Jezuiten zal toestaan het onderwÿs der katolÿke jeugd in het rÿk in handen te nemen.

Bÿzondere brieven van Batavia van den 18den Mei in den Haag ontvangen, bevestigen de vooraf ontvangene berigten van eene jongere datum, dat de vÿandelÿkheden op een' gunstigen voet voor de Nederlanden waren. Diepo Negoro, opperhoofd der oproerigen, was op dit tÿdstip van alle kanten ingesloten. Er bleef hem bÿna geen grond meer over voor de aankweeking van de rÿst, die het voornaamste voedsel van de inboorlingen is. Deze behoeftige staat van hun opperhoofd had grootendeels de oproerigen verontrust.

De troepen der Nederlanden waren in den besten staat, bovenal sedert dat zÿ eene versterking van duizend Europeanen ontvangen hadden, uit het moederland aangekomen aan boord van verschillende schepen.

COLUMBIA.

Vervolg van ons laatste nummer van 1829.

Talrÿk was de bÿeenkomst van den 25sten November. De discussien waren levendig en vol geestdrift; niettegenstaande dit, was elk een van hetzelfde gevoelen, namelÿk: het miskennen van Bolivar's gezag, tegen wien eenige personen zich sterk uitgelaten hebben, zelfs hem een verrader te noemen; en het herstellen der vryheid en zich te ontrekken aan alle overheersching. De vergadering duurde dien ganschen dag en werd vervolgd en gesloten op den 26sten; en de uitslag derzelve was het uitvaardigen van eene akte waarvan het volgende een uittreksel is.

"Van de boodschap of aanspraak van Generaal Bolivar aan het kongres te Apure in 1819, waarin hÿ strÿdige grondslagen tegen het door Venezuela sedert deszelfs staatkundige verandering verklaarde stelsel, voorstelt, mag men wel weglaten zÿne ongelykvormigheid aan de konstitutie van Cucuta, in weerwil van den eed, welke hy afgelegd heeft, om zich aan dezelve te onderwerpen en welke hÿ ontweken heeft, door zich te verwÿderen naar afgelegene gewesten, ten einde gedurende zÿne regering niet met twist te kampen: de bekentenis der grondbeginselen van zÿne staatkunde in de konstitutie welke hÿ aan de Republiek Bolivia gegeven heeft en welke hÿ dringend aan de Republiek van Peru en Columbia aanbevolen heeft: de middelen waarvan hy zich bediend om het kongres van Peru en de groote Conventie van Ocaña te ontbinden: de gunstige ontvangst van en de ondersteuning gegeven aan de genen die door eene revolutionaire beweging de grondslagen van eene volks regering in Bogota vernield hebben om hem tot opperhoofd en beslisser van het lot der Columbianen te verkiezen. Men mag ook wel weglaten de geruchten waarmede men op onderscheidene tÿdstippen de onlusten in de republiek kenbaar gemaakt heeft ten einde dezelve in eene Monarchie te hervormen; doch het is niet mogelÿk langer met onverschilligheid te aanschouwen de herhaalde en regtstreeksche aanvallen, welke men onder de dictatoriale administratie gerigt heeft en nog rigt tegen de onveranderlÿke en geheiligde grondbeginselen welke de filosophie en de staatkunde daargesteld hebben en welke de vryheid ontrukt heeft aan hare vÿanden ten koste van veel bloeds en groote opofferingen. In weerwil van deze grondbeginselen voor dewelke Amerika, reeds sedert 20 jaren in den morgenstond der volks omwenteling zich verklaard heeft en onze vaders en broeders gesneuveld zÿn, hebben wÿ de rust en welvaart verloren en zÿn onze nieuw opkomende bevolkingen verdund en onze aangename velden vernield. Sedert dat de wil van een enkel mensch de eenige wet is der Columbianen, heeft niet alleen de geestdrift voor de vryheid opgehouden zich te laten hooren, maar heeft de drukpers welke sedert derzelver geboorte onze denkbeelden verlicht en onze handelingen gewaardeerd heeft door eene menigte van nieuwsbladen of losse geschriften, zich in de noodzakelÿkheid gezien afstand te doen van hare magtige instelling en men heeft haar niet meer gehoord dan om lofredenen toetezwaaÿen aan absolutismus en verwenschingen uittebraken tegen de vryheid.— Men heeft ons doen te kennen geven door de ministeriele Gazette van Columbia en door de officiele depechen der distrikten, welke door het gouvernement voorgeschreven worden, dat die grondbeginselen de vernieling der maatschappÿ en de verwoesting van gansch Amerika zÿn en terzelver tÿd verzekeren zÿ ons dat het gouvernement van een alleenheerscher de beste is en dat slaafsche onderwerping en blinde gehoorzaamheid alleen in staat zÿn ons gelukkig te maken. Wreed onregt hetwelk de heldhaftige natie met bloed beweent! De door de agenten van het gouvernement aan de provintien toegezondene documenten, allen mededeelende in denzelfden geest en van denzelfden oorsprong, hebben onophoudelÿk aanbevolen de stilzwÿgenheid in stede van de waarheid, de blinde gehoorzaamheid voor gezond verstand, de verachtelÿke werkeloosheid voor de achtingswaardige uitoefening van onze regten en de slaverny voor de vrÿheid. Gansch Columbia heeft met verbaasdheid beschouwd de *Eco de Tequendama* en deszelfs gelyken.

"Men heeft op eene schandelÿke wÿze de apostelen der slavernÿ begunstigd en de vaderlandsche Veteranen en vaderlandschlievenden overal vervolgd: voor de eersten heeft men de publieke schatkist uitgeput en de huisgezinnen der laatsten beweenen de wezen en ongelukkigen.

"De landbouw neigt reeds tot deszelfs vernieling en de eerlÿke landbouwers vergaan van honger, intusschen dat de van onze havens door eigenzinnige en in overÿling gemaakte bepalingen verwÿderde handel, de pakhuizen gesloten en de helfte der bevolking werkeloos houdt.

"Dezelve Generaal Bolivar heeft gezegd in eenen brief, welken zÿne vrienden hebben doen drukken, dat het gouvernement zonder eenheid, vastheid en voortduring is, dat het met groote schreden voortstapt en wÿde gapingen achterlaat. Hÿ heeft gezegd dat hÿ wanhopig is en dat wy op het punt van verderf staan. Hÿ heeft gezegd dat hÿ nu niet langer den last der regering kan torschen, dat zÿne pligt en zÿne eer van hem vordert afstand te doen. Het volk verdroeg dit en veel grooter lÿden geduldiglÿk, want het voedde ten minste de hoop, dat zoo lang het Republiekeinsche stelsel bestaat, er eens de dag zal opbreken waarin, door dat schatbaar goed, de zaken veranderen en een geregelden loop zouden nemen waardoor onze rampen mogten geëenigd worden; maar men legde de denkbeelden uit; men nam schÿn voor daadzaken, en aannemende stilzwÿgenheid voor inwilliging, bedaardheid voor vrees en vaderlandsliefde voor vernedering, dacht men dat het oogenblik daar was, en vaardigde uit Machiavelische en hoogst kwaadgezinde aanhitzingen aan alle achtingswaardige en vermogende menschen. Deze menschen bleven ten uiterste verbaasd over zoodanige vermetelheid en het volk in het algemeen bleef overtuigd van den schrikverwekkenden aanval op zÿne vrÿheid. Men weet allen dat de oppergezaghebber van het Centrum, minister van den raad van staat, belast met het departement van oorlog, de bewerker is van het bedrog. Men weet dat ingevolge de bewuste mededeeling er gerekend wordt op magtige hulpe, dat door middel des invloeds van vreemde gouvernementen en gelÿk letterlÿk gezegd wordt, *de buitenlandsche betrekkingen er in gewikkeld waren en er geene schrede achteruit kan gedaan worden.* Zoodanige aanslag op de vrÿheid scheen naar een droombeeld; maar weldra bleef men overtuigd der waarheid van de daadzaken en van het bestaan der ontworpene Monarchie.

"Caracas volstandig aan de grondbeginselen voor dewelke het zich verklaard heeft, toen het zich van het Spaansche juk losrukte, besloot na eene rÿpe beraadslaging

"1. Afscheuring van het gouvernement van Bogota en ontkenning van het gezag van Generaal Bolivar, doch blyvende steeds behouden vrede, vriendschap en eendragt met zÿne broeders der departementen van het midden en zuiden van Columbia, ten einde verbonden van onderlinge belangen met hen te sluiten.—Dit werd goedgekeurd en toegejuichd met buitengewone geestdrift.

"2. Dat de akte welke onze handelingen regtvaardigt en dit besluit in zich bevat, toegezonden worde aan den opperbevelhebber, hem verzoekende om de begeerte der departementen uitmakende het oude Venezuela te raadplegen en met allen mogelÿken spoed bÿeentebroepen de vergaderingen van notabelen in al de plaatsen onder zÿn gebied, ten einde ingevolge de bestaande bepalingen, de benoemingen der kieskollegien geschieden en vervolgens die der vertegenwoordigers, welke eene Venezuelaansche Konventie moeten uitmaken, om deze grondslagen in overwegingen te nemen en onverwÿld overtegaan tot het daarstellen van eene republiekeinsche, vertegenwoordigende, veranderlÿke en verantwoordelÿke regering.

"3. Dat door deze konventie het manifest hetwelk uitgevaardigd wordt aan onze broeders van Columbia en aan de gansche wereld, uitdrukkende de magtige redenen welke deze omwenteling veroorzaakt hebben, uitgebreid worde.

"4, Dat Zÿne Excellentie de verdienstvolle Generaal José Antonio Paez zÿ Chef van deze departementen; en dat vereenigende het vertrouwen van het volk hÿ de publieke rust handhave en al de takken der administratie onderhoude onder de bestaande vormen tot tÿd en wÿle de konventie geinstalleerd worde.

"5. Dat Venezuela, gedrongen door omstandigheden, zekerheids maatregelen genomen heeft, zich afscheurende van het gouvernement onder hetwelke het tot nu toegestaan heeft, zorg drage dat men niet miskenne de verbintenissen aangegaan met vreemde volken en met individuen welke hetzelve bÿgestaan hebben om deszelfs staatkundig bestaan te vestigen en hope dat de konventie de vervulling van dezen regtmatigen pligt op de best geschikste wÿze moge regelen."

"Caracas, 26sten November 1829 — Lino de Clemente, President.—Dr. Andres Narbarte, Secretaris.—Dr. Alejo Tortique, Secretaris.—Dr Felix Alfonso, Secretaris.—Antonio Leocadio Guzman, Secretaris.—Hier volgt de naamteekening van het volk.

(Het vervolg hierna.)

COLOMBIA.

To His Excellency Jose Antonio Paez, General in Chief.

Most Excellent Sir,

The repeated oaths with which General Bolivar has promised so often to sustain and respect the liberty of Colombia: the liberal principles which he held forth in his public writings: the veneration which in former times he appeared to have for the rights of the community; believing that the glorious Title of Liberator of his Country, was more to be envied than all the Crowns of the universe, and that there was not a man so ignorant who would renounce such for to domineer over his Brethren, I was persuaded it was impossible that General Bolivar, depreciating Honour and Glory, would seek to tyrannize over his country. I have viewed the alarm of free men, who, occupied in examining his conduct, have penetrated into his ambitious views. Like the dreams of an excessive zealot, believed they had found to his public writings such as brought to light his criminal plans or stifled envy, or the expression of minds overpowered with fear, which formed phantoms to scare themselves with. To behold his acts contrary to the Constitution and the Laws, I imagined he acted from necessity by the force of circumstances, and if his mind momently deviated his heart had no part in these deviations, I hoped that posterior acts would blot out the stains which obscured his reputation: that sensible of honour, he would retrace his steps, and ashamed to have deviated from his duty, correct his errors; and that his repentance would gain afresh the esteem and affection of the people.—But in vain I have waited a long time, and when, in fine, reflecting minutely upon his proceedings, comparing the acts, and penetrating his views, my minds revolts at the aspect of the scandalous proceedings which have formed the series of his conduct in latter years.—And seeing now clearly, excellent Sir, that far from seeking the path to amendment, he throws off the mask without shame and openly discloses his vile projects, my patriotism is inflamed against this general, who with vain oaths has deceived and seduced his country, and who has the affrontery to offer as a reward for its sacrifices—an ignominious yoke.

I have maturely examined and compared the promises with the acts of General Bolivar, and find nothing but contradictory results in them. If your Excellency doubts the truth of this assertion, have recurrence to the series of his actions, and you will be convinced of its truth. Your Excellency has seen him proclaim liberty in Peru; speak of rightr and guarantees; while with sinister views, he dissolves the Congress which was lawfully assembled, and availing himself of intrigue, terror and threats, obliges them to receive that odious Constitution which the people detest; and by his perfidy, provoked the hatred and odium of the Peruvian nation, who rising from the abjection wherein he had placed them, and animated with vengeance, proportioned a war among brethren, more pernicious for its future consequences than for the evils it has occasioned, which if of no small consideration. On his return from Peru, when the fundamental institutions reigned throughout the whole Republic, he acted in all parts with the greatest despotism, without respect to the Laws or Constitution. In vain the public writers endeavoured to constrain him; he followed the way he commenced and resolved to domineer over the country: listening only to his ambition.—He convoked a Convention to constitute the Republic, and your Excellency knows what has been his proceedings with respect to that Corporation: relying on troops in Carthagena, Mompos and Bogota, and establishing his head quarters in Bucaramanga, besieges by dissimulation the same—ureates insults by daring and threatening representations. Faithful to their Oaths, the Deputies laboured conformably to the interest of the people, and listened not to the suggestions of ambition: he caused that Assembly to be dissolved, by means of four men sold to his power. After this act, he respected nothing, not even his own honour. He made himself arbitrator of the Republic, and was not ashamed to offer to Colombia a Decree, which he called Constitution; and to insult at the beginning, declared himself Legislator of the Executive Power and Judge of last resort. But who would believe that this decree, which ought to have satisfied the most declared despot, did not allay the ambition of General Bolivar? One of the consequences of the many times he pledged his reputation, he annuls it, it appearing to restrict too much his Power. Is it necessary Excellent Sir, to remind you we are free? That we have lavished our blood in the field of honour, to free the People from Despotism; and can we tamely see our country reduced to the miserable State of having no other law, than the will and caprice of one man?

I do not wish to trouble your Excellency with a narrative of the chain of transactions, which from the public conduct of General Bolivar, I have had the misfortune to be witness too, and your Excellency is not ignorant of the most scandalous part.

Stimulated by the most liberal sentiments, which have never been separated from my heart; tired of waiting till that General Bolivar, moved by the unanimous clamour of the community, and sensible of that Glory which his ambition has now deprived him of, would renounce his criminal plans, and restore Colombia that Liberty he has usurped; and undeceived in fine, by his last actions, I have yielded to the cries of my compatriots, and at the instigation of my heart; I have raised in this Province the standard of Liberty, and the people have decided with enthusiasm for so just a cause; from all parts free citizens hasten to join with us, and we have declared to die a thousand deaths rather than suffer tyranny.

Yes, Excellent Sir, this is our resolution and there is nothing that will make us desist from it, the decision and ardor which is manifested for liberty in all parts, persuades me, that from one extreme to the other of the Republic, the people will avail themselves of this occasion to shew their hatred against tyranny, and shake off the yoke that oppress them.

I esteem your Excellency too much to believe for a moment, that you would lend your aid or acquiescence for General Bolivar to tyranise over the Republic. Yes sir, we are all persuaded that the sword that was and is the terror and expulsion of the enemies of the Independence and Liberty of Colombia, will be so to whatever domestic tyrant, who attempts to enslave her. Then, what has your Excellency to fear, or to expect from General Bolivar? What for, is your Excellency his Debtor? It is from his Heroism, exploits, or, for his sacrifices? Your Excellency maintained yourself in the Plains without having occasion for this General, in despite of the Spanish Power then formidable; and no one doubts that your Excellency alone, without the assistance of this General, would have gained the liberty of Venezuela, as you have since so gloriously sustained it; and can we believe that General Bolivar, without the sword of General Paez, would have exterminated the Spanish Forces? In no manner, and for what was General Bolivar elected President of the Republic? and wherefore, abusing the confidence of the people, has destroyed the Institutions of his country? Will one of the most illustrious heroes of America be betrayed to bow his neck humbly under the feet of that proud General, who aspires at Coronation? No! Excellent Sir, there is none stupid enough to believe it, for the knowledge and opinion I have of your Excellency, you will be one of the most firm and secure supports of the Liberty of Colombia. I direct myself to your Excellency, to invite you on this occasion, that New Grenada, disobeying the tyrannical Government of General Bolivar, proclaims Liberty under the auspice of the Constitution of Cucuta; the people of Venezuela calls also upon your Excellency, I assure you, that from one extreme of the Republic to the other, all will correspond to this voice. Who then will dread that aspiring monarch, seeing New Grenada, armed to defend her Liberty, and General Paez at the head of the brave People of Venezuela, offering his support?

It is impossible for your Excellency to doubt of the intentions of Gen. Bolivar.—The basis upon which the proposed Congress should be subjected too for framing the Constitution, has just fallen into my hands, and which is about being published; according to which, we are to have a President for life, with the Power of choosing a Successor; Command the Army; appointing all the Civil and Military Officers, including the Vice President and the Secretaries of State, who are to be responsible to him, and whose attributions he will point out to them; enjoying absolute authority, having a hereditary Senate, whom he will nominate. The national representation will be reduced to one for every fifty thousand souls, and are to receive from the President, the project of Laws to be discussed. The attributions, and manner of proceeding of all the tribunals, falls equally upon the President to designate. Your Excellency will perceive clearly how that President is more than any Monarch, which name he cautiously avoids, thinking to blind the people by Republican forms; but in vain; however, the most simple ought to know that it leaves no guarantee, when there is a Magistrate who disposes of the Legislature, administration of Justice, as well as the armed force.

And not being possible that your Excellency would wish to have for recompence of your Bravery, your sacrifices and triumphs, the degrading title of a Vassal of a Monarch; all confide that your Excellency will disown the Arbitrary Government of General Bolivar, putting yourself at the head of the Free Citizens of these Departments; that you establish a correspondence and understanding with us, and liberty will triumph without fail.

It is no longer time to doubt of the slavery of Colombia, it is criminal to loose time in resisting the tyranical views of Gen. Bolivar, he will make haste to crush whoever oppose him; some die in the dungeons, and bathe with their blood, the land they had freed, others are banished the country for which they have lavished their blood and services. Patriotism and merit are now crimes. Do not hope, your Excellency, that he will leave a man in the Republic who is capable of opposing his tyranny.

He has not sufficient force to sacrifice them at a blow; but when devided, he avails himself of some to get rid of others.

I finish my letter in entreating you to listen to the cry of the people, who implore our protection, and uniting with me, we will lend them our arms to throw off the chains of slavery; that your Excellency will put apart from you, those men whom General Bolivar has purchased to surround you with; because, knowing the heart of your Excellency, he is momently afraid, that being at the head of the Republicans of Venezuela, his Tyranny will be overthrown. Penetrate the breast of honest citizens and your Excellency will perceive they all entertain the same sentiments which I have expressed to you.

Deign, Excellent Sir, to accept the assurances of esteem and affection, for which, I have the honour to be your Excellency's most attentive and obedient Servant,

JOSE MARIA CORDOVA.

Middellin, Sept. 16th, 1829.